DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy obwodowej w Biłgoraju.

№ XI.

wydany i rozesłany w październiku 1916.

Prenumerata kwartalna 3. kor.

155.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 7-go sierpnia 1916 r.

Utworzenie Rady Szkolnej Gubernialnej.

Na podstawie zezwolenia Naczelnej Komendy armii zarządza się co następuje:

§ 1.

Celem udzielania dorady Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu w zakresie szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego ustanawia się „Radę Szkolną Gubernialną".

§ 2.

Rada Szkolna Gubernialna będzie rozpatrywać wszystkie sprawy, dotyczące szkolnictwa, wychowania albo nadzoru szkolnego w całem Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież te, które Jenerał-Gubernator wojskowy w poszczególnych wypadkach Radzie do rozpatrzenia przeznaczy.

Wobec tego należy ze spraw, dotyczących szkolnictwa, wychowania i nadzoru szkolnego, do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej w szczególności wydawanie opinii co do:

a) rozporządzeń i okólników, które ma wydać Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe;

b) rocznych preliminarzy;

c) planów normalnych, książek szkolnych, środków i pomocy naukowych;

d) zakładania, dalszego prowadzenia, rozszerzania i zamykania szkół i zakładów wychowawczych;

e) subwencyonowania prywatnych zakładów naukowych i wychowawczych.

Rada Szkolna Gubernialna może także z własnej inicyatywy przedkładać wnioski i opinie Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu.

§ 3.

Przewodniczącym Rady Szkolnej Gubernialnej jest szef Cywilnego Komisaryatu krajowego.

Członkami Rady Szkolnej Gubernialnej są:

a) trzej zastępcy Kościoła katolickiego, po jednym zastępcy protestanckiego i izraelickiego Stowarzyszenia religijnego;

b) czterej znawcy szkolnictwa;

c) po jednym zastępcy miast Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia;

d) sześciu zastępców Centralnego Komitetu ratunkowego;

e) jeden zastępca Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna".

Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego, organy nadzoru szkolnego przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem, tudzież zastępcy władzy wyznaczeni w poszczególnych wypadkach mają brać udział w obradach i uzasadniać projekty Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, będące przedmiotem obrad. Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego jest zastępcą Przewodniczącego i wykonywa tegoż prawa w razie jego nieobecności.

§ 4.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. a) mianuje Jeneral-Gubernator wojskowy a mianowicie: zastępców Kościoła katolickiego po porozumieniu się z biskupami w Kielcach, Sandomierzu i Lublinie, zastępcę protestanckiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z ewangelicko-ausburgskim superintendentem w Lublinie, zastępcę izraelickiego Stowarzyszenia religijnego po porozumieniu się z izraelickiemi gminami wyznaniowemi w Kielcach, Lublinie, Piotrkowie i Radomiu.

Znawców zawodowych wymienionych w § 3. lit. b) mianuje Jeneral-Gubernator wojskowy na podstawie wniosków Centralnego Komitetu ratunkowego w Lublinie. Wnioski mają być Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu przedłożone w ten sposób, że dla każdego z czterech znawców należy we wniosku przedstawić trzy osoby.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. c) ma delegować reprezentacya gminy miasta a w razie jej braku Miejski Komitet ratunkowy.

Zastępców wymienionych w § 3. lit. d) deleguje Centralny Komitet ratunkowy z pomiędzy swych członków, albo też z grona stojących poza nim rzeczoznawców.

Zastępcę wymienionego w § 3. lit. e) deleguje centralne biuro Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna" w Lublinie.

Delegowanie zastępców wymienionych w § 3. lit. c), d), e), musi uzyskać zatwierdzenie Jeneral-Gubernatora wojskowego.

Gdyby w przeciągu czterech tygodni po odnośnem wezwaniu ze strony Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego nie wpłynęło oświadczenie biskupa, superintendenta, gmin wyznaniowych albo Centralnego Komitetu ratunkowego, względnie nie zostały przedstawione osoby przez przedstawicielstwo gmin miejskich, Miejskich Komitetów ratunkowych, Centralnego Komitetu ratunkowego albo centralnego biura Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna", wtedy Jeneral-Gubernator wojskowy mianuje odpowiednią ilość członków, którzy w takim razie mają być zastępcami tychsamych lub zbliżonych kół społecznych.

§ 5.

Rada szkolna Gubernialna zbiera się na zaproszenie Przewodniczącego. Opinie zapadają na podstawie absolutnej większości głosów obecnych członków (§ 3. lit. a—e). Przewodniczący nie głosuje, może atoli rozstrzygać w razie równości głosów

Protokolanta wyznacza Jeneral-Gubernator wojskowy.

§ 6.

Za zgodą Jeneral-Gubernatora wojskowego może Rada Szkolna Gubernialna powierzyć opracowywanie opinii i przekładanie sprawozdań także osobom, które do Rady Szkolnej nie należą.

§ 7.

Zarządzenia i rozstrzygnięcia Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w sprawach, należących

do zakresu działania Rady Szkolnej Gubernialnej, które z powodu nagłości załatwiono bez wysłuchania opinii Rady, mają być podane do wiadomości Radzie Szkolnej Gubernialnej na najbliższem posiedzeniu.

§ 8.

Członkom Rady Szkolnej Gubernialnej, mieszkającym poza siedzibą Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, należy się za jazdę na posiedzenia i z powrotem zwrot wydatków poniesionych na podwody i na jazdę koleją (II. klasa) oraz dzienne dyety w wysokości dwudziestu koron za każdy dzień posiedzeń, oraz za każdy pełny dzień podróży.

§ 9.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mogą się przekonywać o stanie i prowadzeniu szkół publicznych i prywatnych przez osobiste spostrzeżenia; wnioski oparte na podstawie tych spostrzeżeń należy piśmiennie przedkładać Jeneralnemu Gubernatorstwu wojskowemu. O ile członkom tym nie powierzono obowiązku wykonywania nadzoru szkolnego ze strony właściwej Komendy, to mają się ograniczyć do przedkładania tych wniosków. Nie wolno im natomiast dawać kierownikom szkół, nauczycielom i organom nadzorczym żadnych wskazówek, któreby mogły mieć pozór zarządzeń urzędowych.

§ 10.

Członkowie Rady Szkolnej Gubernialnej mają zachować jak najściślejszą tajemnicę co do przebiegu obrad. Zachowanie tego obowiązku przyrzekają przy wstąpieniu przez podanie ręki Przewodniczącemu.

§ 11.

Jenerał-Gubernator wojskowy może poszczególnych członków usunąć od sprawowania ich czynności, albo rozwiązać całą Radę Szkolną Gubernialną.

§ 12.

Jenerał-Gubernator wojskowy tworzy na wniosek Rady Szkolnej Gubernialnej z dwu lub trzech członków **Wydział** Rady Szkolnej Gubernialnej. Przewodniczącym Wydziału jest Naczelnik oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. W skład Wydziału wchodzi od wypadku do wypadku wyznaczony jeszcze jeden urzędnik Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wydział ma współdziałać w przygotowywaniu spraw, które mają być podane pod obrady Rady Szkolnej Gubernialnej.

Wydział ma być zwoływany przez Naczelnika oddziału szkolnego Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego przynajmniej raz na miesiąc.

Członkom Wydziału nie należą się w § 8. wymienione koszta podróży i dyety.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK, w. r.

zbrojmistrz polny.

156.

Reskrypt c. i. k. Naczelnej Komendy Armii z d. 6-go czerwca 1916 r.

Towarzystwo „Polska Macierz Szkolna“ w Polsce.

Aby poprzeć rozwój szkolnictwa w naszej polskiej okupacyi oraz zapewnić organom c. i k.

Zarządu wojskowego, którym poruczono obowiązki władzy szkolnej, pomoc przy dalszej budowie szkolnictwa, byłoby nader pożądanem, aby w c. i k. obszarze okupacyjnym napowrót ożyła działalność zgniecionego przed laty przez rząd rosyjski Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna“ a to jako organizacyi wprawdzie z natury rzeczy od Warszawy i niemieckiego obszaru okupacyjnego niezawisłej, jednak z tamtejszym głównym zarządem w ścisłem porozumieniu pozostającej. Zarząd wojskowy zapewni też wszelkiego rodzaju poparcie filiom i kołom tego Towarzystwa oraz poszczególnym osobom i korporacyom, które jako członkowie do Towarzystwa należały i pomoże przy ponownem rozpoczęciu jej działalności. Zarząd będzie również — o ile to tylko jest możliwe — wpływać na zjednywanie nowych członków.

Poszczególne koła i grupy miejscowe w naszym terenie okupacyjnym będą możliwie najprędzej złączone w centralę w Lublinie, któraby kierowała całą działalnością Towarzystwa tak pod względem intelektualnym jak i gospodarczym.

Nie potrzeba zaznaczać, że cała działalność Towarzystwa „Polska Macierz Szkonla“ w naszym obszarze okupacyjnym co do jednania członków, urzeczywistnienia celów Towarzystwa, zbierania datków, gospodarki majątkowej i t. d., podlega nadzorowi Zarządu wojskowego jako władzy nadzorującej stowarzyszenia. Nadzór ten nad centralą w Lublinie wykonywać będzie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe, a nad działalnością innych kół, albo grup miejscowych i poszczególnych członków Komendy obwodowe.

Nadzór szkolny i inne czynności, należące do zakresu władz szkolnych, wykonywać będzie tak jak dotąd po myśli rozporządzeń Naczelnego Komendanta armii z dnia 7-go marca 1915 r., L. 6 dz. rozp., z 17-go października 1915 r., L. 41 dz. rozp. i z 8-go marca 1916 r., L. 52 dz. rozp. c. i k. Zarząd wojskowy. Należy jednak powołać na zastępców do rad zawodowych przybocznych, mających się utworzyć przy każdej władzy szkolnej, w każdym razie oprócz zastępców Stowarzyszeń religijnych, nauczycielstwa, gmin i zdrowotności publicznej, także i członków Towarzystwa „Polska Macierz Szkolna.“.

157.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 21-go lipca 1916 r.

Pobór wyższych należytości stemplowych.

W zastosowaniu sankcyonowanej dnia 4-go października 1914 r. uchwały rosyjskiej Rady Ministrów (ros. dzpp. Nr. 308 z 12-go listopada 1014 r., L. 2870) postanawia się po myśli artykułu 48. Konwencyi Hagskiej co następuje:

1. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 1 Rb. 25 kop. od arkusza (art. 13 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 2 Rb. od każdego arkusza

2. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 75 kop. od arkusza (art. 14 i 15 ust. nal. zbiór praw tom V wydanie z r. 1912) podwyższa się na 1 Rb. od każdego arkusza.

3. Aktową należytość stemplową skali niższej (art 50, p. 2 ust. nal. zb. pr.t. V wyd. z r. 1912) od wymienionych w artykułach 57 i 57/1 ustawy należytościowej (wydanie z r. 1903 i 1912) aktów i dokumentów na każdą sumę ustanawia się na 10 kop. od każdych 100 Rb. sumy aktu aż do 10.000 Rb., zaś na 1 Rb. od każdego 1000 Rb. sumy przekraczającej 10 000 Rb., przyczem niecałe setki i tysiące rubli za całe mają być liczone.

4. Aktową należytość stemplową skali wyższej od procentowych papierów wartościowych. wymienionych w artykule 54 ust. nal. (zb. pr. t. V wydanie z r. 1903), ustanawia się na 1% od wartości tych walorów (art. 37 ust. nal.)

5. Ustępy 21, 27, i 30 artykułu 13, ustęp 1 artykułu 38, artykuł 45, artykuły 51/1, 57/1, 60 (wszystkie wedle wydania z r. 1912) i artykuł 128 ust. nal. (zb. pr. t. V wydanie z r. 1903) zmienia się w następujący sposób:

Art. 13.

Stałej należytości stemplowej w kwocie 2 Rb. od każdego arkusza podlegają:

Ustęp 21. Wypisy (oprócz pierwszych czyli głównych egzemplarzy, ust. not. wyd. z r. 1892, art. 195 i 196) oraz kopie aktów i dokumentów, podlegających procentowej należytości stemplowej, nadto akty protestu zobowiązań pieniężnych, podlegających stemplowi wekslowemu, jeśli opłata od pierwszego czyli głównego wypisu, oryginału aktu lub dokumentu albo zaprotestowanego zobowiązania pieniężnego nie jest mniejszą od 2 Rb.

Ustęp 27. Police asekuracyjne, zastępujące je rachunki lub kwity przy wszelkich ubezpieczeniach (oprócz wskazanych w ustępie 1 artykułu 68 i ustępie 12 artykułu 69) następnie wszelkie umowy co do ubezpieczenia walorów, akcyj i papierów procentowych, jeśli suma premii asekuracyjnej przewyższa 30 Rb. przy ubezpieczeniach zaś od pożaru, jeśli ta suma przewyższa 30 Rb. a nie przewyższa 400 Rb.

Ustęp 30. Świadectwa, bilety i kwity na wkłady pieniężne, terminowe i bez terminowe (oprócz wkładów na rachunek bieżący) wydawane przez instytucye kredytowe, państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie, kantory i prywatne spółki, jeśli suma wkladu jest wyższą od 1000 Rb., oraz na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący), jeśli suma wkładu do przechowania wyższą jest nad 1000 Rb., lecz nie wyższą nad 2000 Rb. Jeśli pomienione świadectwa, bilety i kwity wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to opłacie stemplowej podlega każda wpłata do tych książeczek zapisana na sumę ponad 1000 Rb., a przy układach do przechowania na sumę ponad 1000 R., lecz nie wyższą jak 2000 Rb.

Art 38.

Umowy i zobowiązania, przy zawarciu których nie można określić z góry przypadającej podług nich sumy n. p. przy dostawie materyałów po cenie umówionej w takiej ilości, jaka póżniej potrzebną się okaże, przy wykonywaniu robót za dziennem wynagrodzeniem albo od jednostki wyrobów i t. d., podlegają należytości stemplowej wedle następujących zasad:

1. Przy samem zawarciu umowy na nieustaloną przez nią sumę pobiera się od tejże stałą należytość w kwocie 2 Rb. (art. 13 ust 11).

Art. 45.

Jeżeli opłata stemplowa, należna od pierwszych albo głównych wypisów, od aktów i dokumentów, które podlegają opłacie stemplowej aktowej, albo od protestowanych zobowiązań pieniężnych, podlegających wekslowej opłacie stemplowej, jest mniejszą jak 2 Rb. (art. 13, ust 21) to następne wypisy i kopie oryginałów aktów i dokumentów oraz akty protestów tych zobowiązań podlegają należytości stemplowej w tej samej wysokości jak pierwsze czyli główne wypisy, oryginały aktów i dokumentów oraz zaprotestowane zobowiązania dłużne.

Art. 51/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali wyższej we wysokości podanej w artykule 50, ustęp 1, lit. a) (wydanie z r. 1912) podlegają police asekuracyjne ubezpieczeń ogniowych oprócz wzmiankowanych w ustępie 11 artykułu 69. oraz zastępujące je rachunki lub pokwitowania, jeśli suma premii asekuracyjnej jest wyższą nad 400 Rb.

Art. 57/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali niższej w wysokości wskazanej w ustępie 2, artykułu 50 (wydanie z r. 1912) podlegają wydawane przez instytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie kantory i spółki prywatne: świadectwa, bilety i pokwitowania na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania jest większą niż 2000 Rb. Jeśli wzmiankowane świadectwa, bilety i kwity depozytowe wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to stemplem opłaca się każda wpłata do tych książeczek wciągnięta, przewyższająca 2000 Rb.

Art. 60.

Jeśli wartość transakcyi handlowej nie może być chociażby w przybliżeniu określona, to transakacya taka przy samem jej zawarciu podlega stałej należytości stemplowej 2 Rb. (art. 13, ust. 11 wydanie z r. 1912). Dodatkowy pobór aktowej należytości stemplowej od takiej transakcyi podług ustalonej przez jej wykonanie sumy uskutecznia się najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu przez nabywcę ostatniej partyi towaru albo dokumentu stwierdzającego wykonanie transakcyi (rachunku handlowego, notatki dla pamięci, listu handlowego likwidującego stosunek i t. d.).

Przy opłacie należytości dodatkowej potrąca się należytość stemplową uiszczoną przy zawarciu transakcyi.

Art. 128.

Dodatkowe uiszczenie należytości stemplowej od aktów i dokumentów wskazanych w poprzednim artykule (127) może być uskutecznione stemplami w sposób ustanowiony w art. 119 przy skasowaniu stempla przez jednego z kontrahentów, jeśli podlegająca opłacie suma nie przenosi w aktach i dokumentach wymienionych w artykułach 60 i 61, 500 Rb. a w innych aktach i dokumentach 100 Rb.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jeneral-Gubernator wojskowy:

KAROL KUK, w. r.

zbrojmistrz polny.

E. Nr. 13758.

158.

Obwieszczenie o zajęciu wszystkich gatunków waty (z wyjątkiem waty leczniczej).

Rozporządzeniem c. i k. Jen. Gub. wojsk. w Lublinie z dnia 20. września 1916 R. S. Nr. 81786 zostały wszystkie gatunki waty świeżej jakoteż używanej, z wyłącznieni waty leczniczej, na rzecz c. i k. wojskowego zarządu zajęte.

Wszystkie zapasy waty mają być najpóźniej do dnia 10. października 1916 w c. i k. posterunku żandarmeryi zgłoszone z podaniem gatunku waty (wata krawiecka, odpadki waty i t. p.) jakoteż ilość tychże w kilogramach i miejsce, w którem dotyczące ilości waty są przechowane.

Co do kupna i odebrania zgłoszonych zapasów waty, jakoteż co do cen jakie przy odebraniu płacone będą nastąpią dalsze zawiadomienia.

Zakazuje i karać się będzie każde nieprawdziwe zgłoszenie, każdą wolną sprzedaż, przeniesienie na inne miejsce, ukrycie i każde pozbycie się waty w jakikolwiek sposób. Nie wolno też kupcom, kuśnierzom, krawcom i t. p. takiej waty kupować.

Przekroczenia postanowień niniejszego obwieszczenia karane będą grzywnami do 2000 koron lub karą aresztu do 6 miesięcy. Taksamo karany będzie każdy, kto zaniecha doniesienia c. k. posterunkowi żandarmeryi o zapasach niezgłoszonych lub o osobach, które nie dopełniły obowiązku zgłoszenia. Nie zgłoszone zapasy zostaną nadto skonfiskowane. Kto doniesie o zapasach zatajonych, otrzyma wynagrodzenie w wysokości 5 % wartości szacunkowej całego zapasu. Wynagrodzenie to otrzymać mogą atoli tylko osoby cywilne.

E. Nr. 13609.

159.

Obwieszczenie w sprawie obrotu kartoflami.

C. i k. Jenerał-Gubernatorstwo zarządziło rozporządzeniem E. V. Nr. 81.586 z 15./9. 1916 na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61 co następuje:

I. Kartofle dla celów konsumcyjnych:

1. Obrót kartoflami w obrębie obwodu nie podlega żadnym ograniczeniom.
2. Sprowadzenie kartofli z innego powiatu jest dozwolone tylko za pozwoleniem centrali dla

zużytkowania zbiorów przy c. i k. Wojsk. Gen. Gub.

3. Dla powiatu Dąbrowa potrzebną ilość kartofli przeznaczy centrala dla zużytkowania zboża.

4. Wojska i zakłady rozmieszczone w obrębie Gen. Gub. mogą w całem Gen. Gub. bez przeszkód zakupywać.

II. Kartofle dla celów przemysłowych.

1. Suszarnie.

Suszarnie są uprawnione zakupywać we własnym obwodzie kartofle bez ograniczenia, ale tylko wyłącznie dla przerabiania na produkta suche.

2. Fabryki krochmalu.

Fabryki krochmalu są uprawnione kupować kartofle wyłącznie tylko dla własnego użytku we własnym obwodzie i takowe przerabiać.

3. Fabryki syropu.

Fabrykom syropu nie wolno zakupywać kartofli.

4. Przemysł spirituso wy.

Gorzelnie mogą tylko własne kartofle przerabiać Kupno innych kartofli jest zakazane.

Prowadzenie zakładów przemysłowych wymienionych pod § II punkt 2—4 będzie przez specyalne zarządzenia uregulowane.

III. Wywóz kartofli z Gen. Gubernatorstwa.

Kartofle przeznaczone do wywozu zostaną zakupione przez kupców, wyznaczonych przez centralę dla zużytkowania zbiorów przy Gen. Gubernatorstwie. Inny wywóz jest wzbroniony.

IV. Ceny.

Dla celów aprowizacyjnych i konsumcyjnych w obrębie Wosjk. Gen. Gub. są każdorazowe w poszczególnych powiatach ogłoszone ceny równocześnie najwyższemi cenami dla kartofli.

Dla celów przemysłowych i wywozu do Monarchii obowiązuje ceny, każdorazowo przez kupca z producentem ugodzone.

V. Przepisy karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane przez Komendy obwodowe według § 10. Rozp. Nacz. Wodza z 11. czerwca 1916 Nr. 61 względnie odnośnie do zakazu wywozu wedle § 7. Rozp. Nr. 47 z 15. grudnia 1915.

VI. Interesa zabronione. Moc wsteczna.

Postanowienia § 11. Rozp. Nacz. Wodza armii z 11. czerwca 1916 Nr. 61 odnoszą się także do kartofli.

E. Nr. 12033.

160.

Regulamin dla obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

C. i k. Generalne Gubernatorstwo wydało pod liczbą F. Nr. 56517 ex 1916 z 17. sierpnia 1916 w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11./VI. 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) następujące zarządzenia:

§ 1. Zajęcie.

Nasiona koniczyny czerwonej i białej, seradeli, łubinu, wyki, bobiku i peluszki pochodzące ze zbioru 1916 roku, oraz wszelkie, pozostałe resztki zeszłorocznych zapasów tych nasion zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów bez pozwolenia komendy są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne równie jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego

rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. Zajęciu nie podlega

nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. Celem uregulowania sposobu i czasu odbioru

oraz oznaczenia cen wydanem zostanie w stosownym czasie osobne rozporządzenie.

§ 5. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów wydanych na podstawie tegoż karane będą przez komendę obwodową grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu nałożyć można grzywnę do wysokości 3000 K.

§ 6. Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

161.

Obwieszczenie o zarządzeniach Gen. Gub. wojsk. w sprawie oszczędnego używania zapasów.

Leży w własnym interesie ludności jak największe ograniczenie się przy zużytkowaniu ziarna chlebowego.

Wojsk. Jen. Gub. zarządziło co następuje:

1) Ilość wyznaczona na głowę i dzień wynosi dla producentów 300 gramów (0.73 funt ros.) mąki—366 gramów (0.89 funt ros.) zboża.

Dla wszystkich innych 200 gramów (0.48 funt ros.) mąki—250 gramów (0.61 funt. ros.) zboża.

2) Jęczmień liczy się odtąd do ziarnia chlebowego. Wypasanie bydła jęczmieniem jest surowo zakazane.

3) Ilość paszy dla konia na dzień jest oznaczoną na 1.75 kg. (4.27 funt ros.) owsa.

Przestrzeganie wyznaczonych ilości do zużytkowania zapasów będzie surowo kontrolowane przez Komendę obwodową. Nieuprawniony handel zbożem jest wzbroniony, przemytnicy będą w przyszłości bezwzględnie traktowani.

Wszystkie osoby, które uprawiają nieuprawniony handel lub przemytnictwo będę aresztowani i przed przeprowadzeniem rozprawy nie będą puszczeni na wolność.

Oprócz konfiskaty zboża będącego przedmiotem handlu lub przemytnictwa będzie orzekany także przepadek bydła pociągowego i wozu, któremi ten towar był przewożony, przyczem będzie obojętnem czy te są własnością zasądzonego czy też nie. Trzecie osoby mogą dochodzić w danym wypadku swych pretensyi na zasądzonym.

Zarządzenia ogłoszone w Dzienniku rozporządzeń Komendy obwodowej w Biłgoraju Nr. X punkt. 143 § 6 odnośnie do obowiązku odstawy uzupełnia się w tym kierunku, że oznaczone grzywny w razie niedotrzymania terminu dostawy wyznaczonego kontyngentu zostają podwyższone na 60 koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowej ilości.

W razie niemożności uiszczenia w gotówce grzywien zostanie przypadająca kwota ściągniętą w naturze (bydło i t. d.).

E. Nr. 13940.

162.

Obwieszczenie

ad M. G. G. W. F. Nr. 82.526/16 z 19. września 1916.

Wszystkich właścicieli rolnych tak obszarów większych jak i mniejszych oraz dzierzawców należy powiadomić, że upoważnieni przez Jen. Gub. kupcy zakupywać będą wszelkie wysiewki i poślady pochodzące z oczyszczenia zboża, nasion strączkowych i oleistych.

Nie należy przeto wysiewków i pośladów tych niszczyć lecz pozostawić do odsprzedaży fabryce paszy treściwej Jen. Gub. w Lublinie.

E. Nr. 14030.

163.

Obwieszczenie

dotyczące zbiórki wszystkich dziko rosnących owoców zawierających oliwę i krochmal n. p. żołędzi dębowych, kasztanów dzikich i t. d Rozp. Jen. Gub. F. W. Nr. 82053/16.

C. i k. Gubernatorstwo w Lublinie uznając ważność zużytkowania dzikich owoców dla uzyskania tłuszczu względnie wyrabiania paszy treściwej powierzyło organizacyę wykupna tych owoców fabryce paszy treściwej przy Jen. Gubernatorstwie w Lublinie.

W krótkim czasie pojawią się w powiecie zaopatrzone w legitymacye c. i k. Komendy obwodowej organa wspomnianej fabryki, którzy zebrane owoce odbiorą i za nie zaraz zapłacą.

Ponieważ w interesie c. i k. Zarządu wojskowego leży, ażeby wszystkie produkty obszaru okupowanego, które można użyć do wyżywienia ludności lub bydła były w całej pełni wykorzystane, przeto obowiązkiem każdego jest we własnym zakresie poprzeć zbiórkę wymienionych owoców. Nagromadzone zapasy należy zgłosić w c. i k. Komendzie obwodowej, która następnie zarządzi ich odebranie przez legitymowanych kupców.

E. N. 13542

164.

Zakaz wyrobu słodu w słodowniach i browarach.

Na mocy § 8. rozp. Nacz. Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61. zarządza się co następuje:

1) Zakaz wyrobu słodu.

Wyrób słodu z jęczmienia i innych zbóż w słodowniach i browarach jest aż do odwołania zakazany.

2) Zamknięcie suszarni.

Suszarnie tych przedsiębiorstw należy natychmiast zamknąć.

3) Postanowienia karne zawieranie zakazanych interesów—moc wstecz obowiązująca.

W tym względzie znajdują tu zastosowanie postanowienia zawarte w rozporządzeniu Naczelnego Wodza Armii z dnia 15 czerwca 1916 XXIII, § 10, 11 i 12.

165.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. września 1916,

dotyczące kompetencyi karnej przy naruszeniach zakazów przywozu i wywozu przedmiotów podlegających monopolom.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Towarów, które są przedmiotem monopolu c. i k. Zarządu wojskowego, nie wolno wprowadzać do obszaru okupowanego lub wyprowadzać z tego obszaru.

Wyjątków od tego zakazu dozwala Jenerał-Gubernatorstwo, lub organa upoważnione do tego specyalnie przez rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 2.

Do dochodzenia i karania naruszeń zakazów przywozu i wywozu (§ 1) powołane są:

1. przeznaczone do tego w drodze delegacyi austryackie władze skarbowe i sądy w sprawach skarbowych, właściwe dla krakowskiego okręgu skarbowego, w myśl § 20 przepisów wykonawczych do ordynacyi cłowej z 31. maja 1915, Nr. 16 Dz. rozp.;

2. c. i k. Komendy obwodowe.

§ 3.

Z władz, oznaczonych w § 2 pod punktem 1. i punktem 2., powołaną jest do dochodzenia i karania ta władza, której dostawiono obwinionego, lub która wdrożyła wcześniej dochodzenie karne. Jeżeli środki dowodowe są tej władzy trudniej dostępne, może ona w porozumieniu z drugą władzą odstąpić jej sprawę.

Każda władza musi zawiadomić drugą interesowaną władzę o wdrożeniu postępowania karnego. Władza, która w myśl pierwszego ustępu nie jest powołaną do dochodzenia i karania, winna wstrzymać postępowanie i odstąpić ewentualne środki dowodowe. W razie wątpliwości rozstrzyga o kompetencyi karnej Jeneral-Gubernatorstwo.

§ 4.

C. i k. Komendy obwodowe (§ 2, punkt 2) karzą naruszenia zakazu przywozu lub wywozu:

co do tytoniu, bezprawny wywóz tudzież bezprawny przywóz według § 7 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 8. marca 1916, Nr. 50 Dz. rozp.;

co do spirytusu i wódki, bezprawny wywóz do Monarchii, tudzież bezprawny przywóz według § 19 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916, Nr. 55 Dz. rozp. bezprawny wywóz do krajów poza Monarchią według § 7 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr 47 Dz. rozp.;

co do cukru, bezprawny wywóz do Monarchii, tudzież bezprawny przywóz według § 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 4. maja 1916, Nr. 57 Dz. rozp., bezprawny wywóz do krajów poza Monarchią według § 7 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.

Obok kary można orzec konfiskatę towarów, będących własnością skazanego, których wywóz lub przywóz był przedmiotem dochodzenia karnego. Jeżeli towary te zostały już sprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 5.

Jeżeli kary zostały nałożone przez c i k. Komendy obwodowe (§ 2, punkt 2) należą grzywny, kwota uzyskana ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów lub przepadła cena kupna do dochodów odnośnego monopolu c. i k. Zarządu wojskowego.

Jenerał-Gubernatorstwo może z kwot, oznaczonych w pierwszym ustępie, przyznać osobom, które się wyróżniły przy odkryciu czynu karygodnego (§ 1), nagrody nie wyższe od wartości przedmiotów bezprawnie wprowadzonych lub wyprowadzonych.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

166.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 8. września 1916,

dotyczące rejestrów stanu.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa zarządzam dla obszarów Polski, polegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje;

§ 1.

Rejestry stanu (metryki) prowadzi się w języku polskim.

§ 2.

Sprostowania metryk z powodu błędności pierwotnego zapisu wolno robić tylko na zarządzenie trybunału 1. instancyi (artykuł III, lit. a rozporządzeniaNaczelnego Wodza armii z 9 maja 1916, Nr. 58 Dz. rozp.).

§ 3.

Uchyla się § 4, zdanie końcowe, i § 7, ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1915, Nr. 9. Dz. rozp., dotyczącego rejestrów stanu.

Inne przepisy powyższego rozporządzenia są uchylone z dniem 1. ztycznia 1917. Z tym terminem wchodzą znowu w życie przepisy, dotyczące spraw metrykalnych, które obowiązywały aż do wejścia w życie wymienionego rozporządzenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

167.

Paszporty dla zawierząt, ich odprowadzenie.

Odnośnie do rozporządzenia Wojsk. Gen. Gub. w Lublinie z 18. czerwca 1916 Dz. urzęd. Komendy obwodowej Nr. X punkt 135 zarządza się, że paszporty dla zwierząt mają być po zrobionym użytku zwracane tym Urzędom gminnym, gdzie właściciel zwierzęcia ma każdocześnie swoje zwykłe miejsce zamieszkania.

Przykłady:

Kazimierz Granda ze Zamchu sprzedaje konia Andrzejowi Korzeniowi w Księżpolu. Odnośny paszport zwierzęcy należy zatem złożyć w Urzędzie gminnym w Księżpolu.

W drugim przykładzie Kazimierz Granda przyprowadza konia na jarmark do Tarnogrodu celem jego sprzedaży, nie znajduje jednak kupca i przyprowadza konia napowrót do Zamchu. W tym wypadku winien Granda odnośny paszport dla konia zwrócić Urzędowi gminnemu w Babicach przez sołtysa w Zamchu.

O. S. Nr. 40335.

168.

Obowiązek uiszczenia podatku przemysłowego przez dostawców, zakupujących i t. d.

Podług art. 366, 415 i 433 rosyjskiej ustawy przemysłowej zobowiązani są przedsiębiorcy i dostawcy do opłaty podatku przemysłowego.

Ze względu na wielki rozmiar transakcyi dla celów wojskowego zapotrzebowania względnie aprowizacyi Monarchii i obszaru okupowanego poleca się Komendom, zakładom i posterunkom urzędowym aby po użyciu wszystkich do dyspozycyi pozostających środków współdziałały w tym kierunku, iżby każde przedsiębiorstwo dostawne i t. p. także w ponoszeniu publicznych danin współdziałało.

Zarządzenie to wydanem zostaje przedewszystkiem na tej podstawie, iż właśnie te transakcye przy uwzględnieniu ich rozmiarów, pewności zapłaty odbiorcy i wywołanych stosunkami wojennemi specyalnych sprzyjań ich powstaniu i zakończeniu, nie powinny być wyjęte z pod zaprowadzonego ogólnego opodatkowania tem bardziej, że obciążenie wywołane każdorazowem poddaniem tego rodzaju interesów ustawowemu opodatkowaniu w przeciwstawieniu interesom przedsiębiorcy jest tak nieznacznem, iż z pewnością nie będzie ono powodem nie dojścią do skutku umowy ani też ujemnie nie wpłynie na zawrzeć się mające warunki.

Wymienione zatem powyżej posterunki służbowe dla zawarcia interesów są zobowiązane każdy przedmiotowy interes zawarty z firmami krajowemi lub zagranicznemi (także austryackiemi) lub pojedyńczemi osobami (n. p. zamówienie, zakupno produktów surowych, środków żywności i t p.) podać do wiadomości oddziałowi skarbowemu dotyczącej Komendy obwodowej i na jego żądanie udzielić wszelkich informacyi względem rozmiaru, wypłaty i obrachunku interesu. Umowy i ugody zawarte przez Komendy obwodowe mają oczywiście także być podane do wiadomości Oddziału skarbowego.

Oddział skarbowy ma każde dotyczące ogłoszenie bezzwłocznie załatwić i zabezpieczyć ustawowe opodatkowanie strony.

W tym celu może Oddział skarbowy wypłatę należnej stronie kwoty albo części tejże przy dotyczącej kasie uczynić zależną od uiszczenia podatku na organa likwidujące mają się stosować do

jego poleceń w przeciwnym bowiem ražie od winnych przypadający podatek ściągniętym zostanie.

Zarządzone współdziałanie Komend obwodowych do pociągania stron do uiszczeń ustawowych podatków ma się odbywać w wszystkich wypadkach, przy których Komendy obwodowe stronom udzielają zezwolenia na przeprowadzenie akcyi handlowych jak n. p. przy sposobności wystawienia legitymacyi podróżnych, zezwoleniach zakupu, przywozu lub wywozu i t. p. Przy wszystkich tego rodzaju okazyach należy udzielenie dotyczącego zezwolenia uczynić zależnem od poprzedniego wykazania się przez stronę wykupem potrzebnego patentu.

Zarządy miast i gmin mają przy zawarciu umów i interesów dostawnych w analogiczny sposób przy opodatkowaniu współdziałać.

To zarządzenie odnosi się także do obecnie ukończonych interesów.

Ad. Res. Nr. 792/V. **169.**

Obwieszczenie.

Do ludności!

C. i k. Zarząd Wojskowy potrzebuje do robót ziemnych i budowy dróg koło Wisły wielką ilość robotników.

Potrzebni robotnicy będą przyjmowani do pracy w drodze dobrowolnego zaciągu.

Z robotnikami, którzy się będą zgłaszali dobrowolnie będzie zawierany kontrakt pracy. Pracodawcą jest właściwa Komenda obwodowa.

Warunki pracy są jak najlepsze.

Jako robotnicy mogą być przyjęci:

a) wszyscy zdolni do pracy mężczyźni,

b) wszystkie zdolne do pracy kobiety i dziewczęta powyżej 18 lat,

c) wszyscy zdolni chłopcy w wieku od 15-tu do 18-tu lat, o ile są odpowiednio silni i rozwinięci.

Płacę dzienną ustanawia się w następujący sposób:

a) dla robotników zatrudnionych sposobem terytoryalnym (w obrębie obwodu stałego miejsca pobytu) dla wyrobników dziennych . . . . 3.—K.

dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni . . . . 4.— „

dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi . 6.— „

dla kobiet, dziewcząt chłopców . . . . 2.— „

b) dla robotników, zatrudnionych sposobem eksterytoryalnym (poza obrębem obwodu stałego miejsca zamieszkania) dla wyrobników dziennych . . . . . . 4.— „

dla profesyonistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni . . . . 5.— „

dla kwalifikowanych robotników następnie dla wszystkich przodowników partyi . 7.— „

dla kobiet, dziewcząt i chłopców . . . . 3.— „

Dzienny czas pracy wynosi 9 godzin.

Bliższe postanowienia kontraktu pracy, który będzie zawierany są wyłożone we właściwym Urzędzie gminnym.

Rolnicy i robotnicy!

Nadarza się dla Was i dla Waszych krewnych szczęśliwa możność zarobków.

Wykorzystajcie tę nadarzającą się sposobność i zgłaszajcie się licznie.

Zgłoszenia przyjmuje właściwy Urząd gminny względnie Komenda obwodowa (Oddział administracyjny).

Ad Res. Nr. 397/16. **170.**

Rozpisanie oferty.

Zarząd rządowych i wojskowych kolei potrzebuje większej ilości progów kolejowych.

Ogólne przepisy co do wyrobu i dostawy progów znajdują się w c. i k. Urzędzie lasowym

w Biłgoraju i mogą być przez interesowanych o każdej porze przeglądnięte.

Specyalne przepisy dołącza się do oferty.

W szczególności potrzebne są normalne (pełne) progi kolejowe.

Zgłoszenia winny opiewać na jeden próg sosnowy począwszy od wagona, winny zawierać ogólną liczbę i termin dostawy. Należy je wnosić jaknajprędzej, najpóźniej zaś do 20. października 1916 — 12 godzina w południe do c. i k. Urzędu lasowego w Biłgoraju.

Biłgoraj, dnia 29/9. 1916.

Der k. u. k. Kreiskommandant:
ROLLER Oberst m. p.

C. k. Austr. koleje państwowe.

Szczegółowe warunki dostawy drzewa budowlanego, warstatowego i rzniętego.

Rodzaj wyrobu i własności.

1) Przeznaczone do dostawy drzewo musi pochodzić z suchych prostych, zupełnie zdrowych, na suchej ziemi wyrosłych i po okresie krążenia soków sciętych pni.

2) Drzewo świerkowe może tylko pochodzić z pni w górach wyrosłych obfitujących w żywice, które nie były poprzednio poddane procesowi uzyskania żywicy.

3) Drzewo nie może posiadać miejsc nadpróchniałych, nadgniłych ani też być nadwerężone przez robaki, posiadać rysy, nadłamania i szczerby od mrozu i musi być możliwie pozbawione gałęzi.

4) Nawiedzone grzybem, stoczone przez robaki, z uszkodzonym rdzeniem, przestałe, na biały lub czerwony murs chore drzewa, o nieregularnych, pojedynczych, za wielu, lub zbyt głęboko sięgających gałęziach, lub wykazujące takie błędy, które ujemnie wpływają na wytrzymałość drzewa, będą z odbioru wykluczone.

5) W ogólności muszą drzewa być tak rznięte, by rdzeń możliwie był usunięty, lub też rznięte przez rdzeń.

Rdzeń zawierać może tylko budowlane, specyalne lub mostowe drzewo, wyrobione z pni młodych ze swej grubości tylko jeden produkt dających. Drzewo dla celów warstatowych nie może nigdy zawierać całego rdzenia.

6) Jeżeli przy zamówieniu inaczej wyraźnie nie postanowiono dostarczać należy drzewo rznięte lub oprawione.

7) Oprawione drzewo musi być na wszystkich 4 ścianach piłą prostopadle do drugich scian równo ucięte i w całej długości musi wykazywać jednakową grubość, szerokość, jakoteż posiadać ostre kanty.

8) Nie rznięte drzewo musi w całej swej długości posiadać jednakową grubość i prawie jednakową szerokość.

9) Czoła z obu stron muszą być prostopadle ucięte do osi dlugości.

10) Wszystko drzewo rznięte lub oprawione musi być okorowane, dębina i drzewo warstatowe muszą bezwarunkowo być wolne także od niezdrewniałego pierścienia z ostatniego roku przyrostu.

11) Wichrowate albo ukosem przez słoje rznięte drzewo będzie od odbioru wykluczone.

Szczegółowe warunki dla dostawy drewnianych progów do budowy.

1) Progi do budowy winny być wyrobione z dębiny, modrzewia, buka czerwonego, świerka lub sosny.

2) Do wyrobu progów nie wolno używać drzewa szpilkowego, z którego wydobywano żywicę ani też drzewa dębu czerwonego.

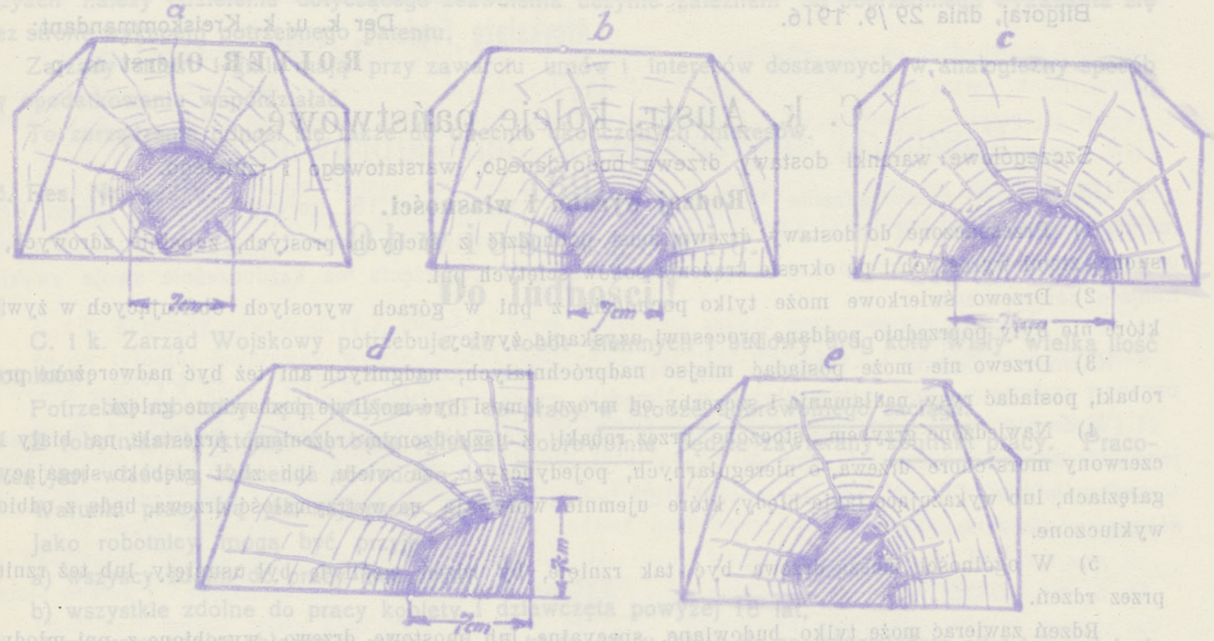
Sposób wyrobu i własności.

1) Drzewa do wyrobu progów przeznaczone muszą być zupełnie zdrowe, wyrosłe na suchej ziemi i ścięte po okresie krążenia soków t. j. w czasie pomiędzy 15. października a 15. marca.

2) Użyte drzewo nie może być nawiedzone grzybem, przestałe uszkodzone przez robaki, o próżnym lub spróchniały na rdzeniu, posiadać zgniłe gałęzie, pęknięcia od mrozu lub żywicy ani też wykazywać żadnych innych błędów, któreby ujemnie wpływały na jego wytrzymałość, musi być cięte lub rznięte w kierunku słoi. Progi z drzewa bukowego nie mogą posiadać żadnych rysów i pęknieć na obu powierzchniach do kładzenia, drobne pęknięcia na bokach, w kierunku słoi będą uwzględnione. Drzewo bukowo musi pochodzić z dobrze zwartego nie za młodego, ani też przestałego drzewostanu, być wyrosłe na suchej ziemi. Przy wyrobach z tego drzewa, musi być drzeń usunięty a będzie uwzględniony tylko najwyżej

3 cm. głęboki i 6 cm. szeroki. Progi bukowe zawierające mało rdzenia czerwonego będą przyjęte; jako najwyższy wymiar rdzenia czerwonego służą rysunki a, b, c, d, pod warunkiem jednak, że ten rdzeń będzie zupełnie zdrowy i nie wykazywać będzie żadnych skłonności do pęknięcia.

Brązowy lub siwy rdzeń, który nie tyle po farbie ile po zygzakowatej formie poznać można - nawet w najdrobniejszym wymierze jest z odbioru wykluczony.

3) Progi wszelkiego gatunku muszą być okorowane, a dębowe także oczyszczone z pierścienia ostatniego przyrostu, wszystkie progi z wyjątkiem tych, które z tak młodego drzewa pochodzą, że z ich grubości można tylko jeden próg wyrobić - muszą być rznięte przez rdzeń.

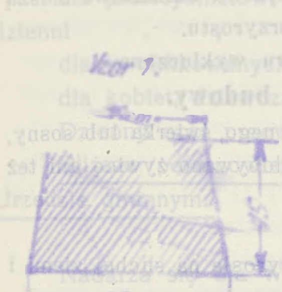
4) W pobliżu miejsca położenia szyny muszą progi być zupełnie wolne od gałęzi.

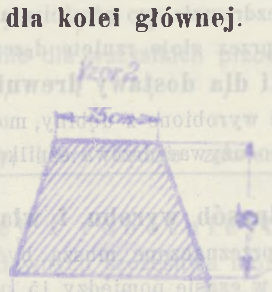
5) Progi muszą być tak równe i proste, by doskonale przylegały do każdej płaszczyzny i miały obie powierzchnie do siebie równoległe; przy progach używanych do budowy nadpowierzchniej może być krzywizna w prostopadłym kierunku do 10 cm. przy 5 % ilości całej dostawy dopuszczoną.

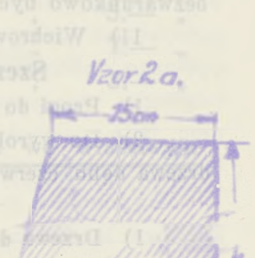
Powierzchnie czołowe progów muszą być piłą prostopadle do osi długości ucięte.

Wszystkie progi muszą mieć przepisany minimalny wymiar, przyczem postanawia się, że inne przekroje poprzeczne progów kolejowych są tylko w tym wypadku dopuszczalne, jeżeli w tych przekrojach minimalnych będą się mieścić następujące typy.

a.) dla kolei głównej.

Progi wozów 1, 2 i 2 a) muszą mieć 2.5 m. długości.

b.) dla normalno szerokich kolei lokalnych.

Progi wzoru 3 muszą mieć 2.4—2.3 m. długości i będzie długość progów podaną w rozpisanej ofercie.

c.) dla normalno szerokich kolei lokalnych.

Progi wzoru 4 muszą mieć 1.6 m długości.

Jeżeliby dla poszczególnych kolei były potrzebne progi specyalnych typów, to odnośne wymiary będą podane przy rozpisaniu oferty.

Zwyżka podanej długości progów nie może przekraczać 10 cm.

Dostawca winien podać zarządowi c. k. kolei państwowych miejsce wyrębu drzewa — a władzy tej przysługuje prawo zwiedzić te zręby i drzewostany oraz pojedyncze drzewa jakoteż już wyrobione drzewo, które na nieodpowiedniej ziemi wyrosło, z dostawy wykluczyć.

Uzupełnienia warunków dla dostawy drewnianych progów do budowy nadpowierzchniej.

Oprócz wyżej podanych szczegółowych warunków obowiązują dostawców progów do budowy nadpowierzchniej, jeszcze następujące postanowienia.

a.) dla progów bukowych.

1) Drzewo dla wyrobu progów bukowych musi być natychmiast po ścięciu okorowane i możliwie natychmiast, w każdym razie przed nastaniem ciepłej pory wyrobione; bezpośrednio po wyrobie progi te należy na podkładach tak ułożyć, żeby powietrze miało dostęp do wszystkich powierzchni poszczególnych progów. To odnosi się także do składania progów tych tak w lesie jakoteż w miejscach dostawy.

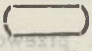
2) Wszystkie progi bukowe, które w myśl art. 2 szczegółowych postanowień muszą być poza okresem krążenia soków t. j. w czasie od 15. października do 15. marca wyrobione, muszą być dostawione w czasie od 1. stycznia najpóźniej do końca maja, drzewo zaś do ich wyrobu użyte w żadnym razie nie może przed dostawą leżeć dłużej niż 8 miesięcy.

3) Składy progów bukowych muszą być odpowiednio czysto otrzymane, by zdrowych progów nie zarazać nadpsutymi lub odpadkami z drzewa.

b.) dla wszystkich rodzajów progów.

4) Powierzchnie górne progów typu 2 mają wynosić zamiast 15 najmniej 16 cm zaś progów typu 2 a najmniej 18 cm.

5) Progi typu 2 a będą mianowicie przy każdej częściowej dostawie tylko w ilości 10 % dostawy przyjmowane.

6) Sosnowe, modrzewiowe i bukowe progi mają mieć obie górne powierzchnie płaskie natomiast boki półkrągłe albo mieć formę o wysokich bokach progi dębowe winny mieć formę tylko o wysokich bokach.

E. Nr. 14039. **171.**

Obwieszczenie.

Wskutek rozkazu wojskowego Jen. Gubernatorstwa w Lublinie Gstb. Präs. Nr. 14184/1916 z 29./IX. 1916 wprowadzony rozporządzeniem Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1916 Dz. rozp. Nr. 56 na rok 1916 czas letni został z dniem 1. października uchylony, wobec czego obowiązuje napowrót zwykła rachuba czasu.

Przejście do zwykłej rachuby czasu ma w ten sposób nastąpić, że zegary w nocy z 30. września na 1. października 1916 zostały cofnięte o godzinie 1-szej na godzinę 12-stą.

Godzina 12 do 1 przychodzi zatem w tej nocy dwa razy.

By uniknąć w publicznym obrocie nieporozumień, zamieszań i t. p. należy oznaczać pierwszą godzinę od 12 do 1, która jeszcze należy do 30. września jako 12 a 1 minuta, i t. d. do 12 a 59

minut, zaś drugą godzinę od 12 do 1, którą zaczyna się październik jako 12 b, 11 b 1 minuta i t. d. aż do 12 b 59 minut.

E. Nr. 13156.

172.

Obwieszczenie.

Pres. Nr. 180/16. Ogłasza się, iż mocą uchwały ogólnego zebrania Trybunału sądowego w Lublinie z dnia 2. września 1916 zastępującego Radę adwokatów przysięgłych p. Aleksander Zalewski b. asesor Prokuratoryi, zapisany został na listę adwokatów przysięgłych urzędujących w Królestwie Polskiem z miejscem zamieszkania w Biłgoraju.

dnia 2. września 1916.

Trybunał sądowy w Lublinie
Przezes trybunału
Wisłocki m p.

E. Nr. 10838.

173.

Obwieszczenie.

Wydany w dniu 7. czerwca 1916 r. w c. i k. Komendzie obwodowej w Zamościu paszport Nr. 477 na imię Samuela Kahana z Nowej Osady, ważny do podróży do Rrzeszowa, Krakowa i Wiednia na przeciąg 3 miesięcy, został w czasie jazdy zgubiony.

Aby zapobiedz wszelkiemu nadużyciu ogłasza się ten paszport jako nieważny.

E. Nr. 13050.

174.

Według pisma c. i k. Komendy obwodowej w Lubartowie z dnia 29. sierpnia 1916 l: 15329 została w dniu 25 lipca 1916 przytrzymaną przez c. i k. żandarmeryę w Łęcznej, umysłowo chora kobieta około 30 lat licząca zaniedbana i włócząca się bez pracy.

Przytrzymana podaje, że nazywa się Etel Reutmann (Rojtmann) stanu wolnego urodzona w Bronowicach obwodu Lublin i tam przynależna.

Opis osoby: wzrost średni, twarz szeroka, włosy blond, oczy niebieskie, mętne usta i nos proporcyonalny zaś mały palec u lewej nogi zakrzywiony. Ubrane podarte.

Polecam p. t. wdrożyć dochodzenia co do przynależności powyższej i o dodatnim wyniku tu donieść.

E Nr. 11853.

175.

Uszkodzenia przewodów telegraficznych i telefonicznych.

Ostrzega się ludność ponownie, że za wszelkie uszkodzenta przewodów telegraficznych i telefonicznych odpowiada cała gmina i że w razie niewyśledzenia sprawcy uszkodzeń będzie nałożona dotkliwa kara na gminę jako taką.

Przestrogę te należy jak najobszerniej ogłosić publicznie.

E. Nr. 12873.

176.

Stacya psów policyjnych.

W Biłgoraju została utworzoną przy Komendzie żandarmeryi stacya psów policyjnych z zakresem działania na cały obwód.

Główne zadanie psów policyjnych polega między innemi na pomaganiu organom bezpieczeństwa przy tropieniu zbrodniarza. Aby to zadanie ułatwić poleca się przestrzegać następujących wskazówek.

1.) Do miejsca czynu należy w możliwie najszerszym promieniu zamknąć dostęp. Jeżeli stało się to w domu należy przedewszystkiem trzymać ludzi zdala od tych drzwi i okien, przez które ewentualnie mógł uciec złoczyńca.

2.) Jeżeli przez złoczyńcę na miejscu wypadku pozostawione zostały jakie przedmioty, to należy baczyć, by te zostały nietknięte. Głównie zaś trzeba zwrócić baczną uwagę na ewentualnie pozostawione ślady nóg złoczyńcy by je nie zatrzeć. W tym celu należy rozciągnąć i umocować na kołkach w możliwie szerokim promieniu od śladów sznurki i w ten sposób odosobnić te ślady. Kładzenie desek lub skrzynek na tego rodzaju ślady należy unikać, ponieważ te przedmioty wydając obce zapachy utrudniają psom wytropienie sprawcy.

3.) Przywołanie psa policyjnego musi być utrzymane w tajemnicy, by nie powodować tłumnego gromadzenia się ciekawych.

Powyższe przepisy mają Urzędy gminne podać do powszechnej wiadomości.

Res. Nr. 823 Adj.

177.

Obwieszczenie.

Do wszystkich Urzędów parafialnych, wszystkich Komend posterunków żandarmeryi, komisarza rządowego miasta Biłgoraja i wszystkich naczelników gmin w powiecie.

Wskutek rozkazu Jen. Gub. wojsk. Lublin IX Präs. Nr. 13282 z 26. września 1916 i rozporządzenia Nacz. Kom. Armii K. Nr. 3157/16 (rozkaz Jen. Gub. wojsk. Nr. 62/16 punkt 4).

Zarządzam celem skutecznego zwalczania bandytyzmu w powiecie co następuje:

I. Odnośnie do wystawiania dokumentów do podróży.

By utrudnić odstępowanie legitymacyjnych dokumentów osobom trzecim wzgl. posługiwanie się obcymi dokumentami legitymacyjnymi i by łatwo stwierdzić takie wypadki zarządza się, że wszystkie po 1. listopada b. r. wygotowywane podobne dokumenty będą doręczane tylko w drodze właściwego posterunku żandarmeryi gdzie zaopatrzone być mają odciskiem prawego wskazującego palca właściciela legitymacyi, w braku tego odciskiem prawego palca środkowego, gdyby i ten brakował lewego palca wskazującego wzgl. w braku tego lewego środkowego).

Do 10. listopada b. r. mają wszyscy posiadacze paszportów do podróży, kart identyczności i innych dokumentów legitymacyjnych zaopatrzyć je we właściwym posterunku żandarmeryi wyżej określonym odciskiem palca.

II. Odnośnie do nocnego ruchu kołowego i osobowego.

W nocy od 7 wieczór do 6 rano wszelki ruch towarowy z jednej miejscowości do drugiej w obrębie obwodu jest surowo wzbroniony. Również zabroniony jest w czasie od 9 wieczór do 6 rano wszelki ruch osobowy wewnątrz miejscowości jak i poza ich obrębem. W mieście Biłgoraju jest w obrębie miasta Biłgoraja dozwolony ruch osobowy do 10-tej wieczór. Wyjątków od tych zakazów udziela Komenda obwodowa.

Należy ludności usilnie doradzać by mieszkańcy gminy lub miejscowości udawali się na jarmarki o ile możność razem i razem wracali celem zasadniczego zmniejszenia przez to możliwości napadów rabunkowych.

III. Odnośnie do spraw meldunkowych.

Przypomina się rozp. Nacz. Wodza Armii z 16. lutego 1915 Dz. rozp. Nr. 3 dotyczące przepisów meldunkowych i poleca się Komendom posterunków żandarmeryi i Urzędom gminnym zwracanie szczególnej uwagi na przestrzeganie tych przepisów.

Organa Żandarmeryi mają karać przekroczenia tych przepisów stosując najwyższy dopuszczalny wymiar kary.

IV. Premie pieniężne za pomoc dostarczoną przy wykryciu bandytów.

Za pomoc dostarczoną przy wykryciu bandytów i tych osobników, które wspierają bandytów lub bezprawnie posiadają broń będą wypłacane premie w gotówce. Wysokość tych premii zależeć będzie od stopnia niebezpieczeństwa grożącego ze strony bandytów jak również ciężkości popełnionej zbrodni.

Powyższe zarządzenie należy bezzwłocznie ogłosić w gminie w sposób zwyczajem miejscowym praktykowany.

V. Środki zwalczania bandytyzmu.

Domy i miejscowości, które zbrodniarzom służyły za schronisko (kryjówki) będą puszczone z dymem w razie gdyby nie doniesiono o tem we właściwym czasie. Naczelnicy gmin, którymby udowodniono, że mimo że wiedzeli o pobycie w obrębie ich gmin rabusiów jednak nie donieśli o tem, będą traktowani jako współwinni. Z podejrzanych miejscowości będą wzięci zakładnicy.

VI. Oszczędności, ich przechowanie.

Doświadczenie uczy, że bandytom nawet u przeciętnych gospodarzy wpadają w ręce niestosunkowo wysokie sumy pieniężne, co każe wnosić, że ludność swe oszczędności w gotówce przechowuje w domach. Takie postępowanie równie nieekonomiczne jak i niebezpieczne gdyż przedstawia dla bandytów wielką ponętę, ma swą przyczynę widocznie częścią w braku kas oszczędności, cześcią w niedowierzaniu ludności.

Wzywa się wszystkie publiczne organa pouczająco zwracać uwagę ludności na niestosowność przechowywania większych kwot pieniężnych we własnych domostwach i wystawienie ich na niebezpieczeństwo rabunku, kradzieży, ognia i t. p.

VII. Za przekroczenia zakazów i zarządzeń tego obwieszczenia będą winni karani przez Komendę obwodową grzywnami do 2000.koron lub aresztem do 6 miesięcy.

178.

Wyrok.

C. i k. Sąd wojskowy w Biłgoraju po przeprowadzonej dnia 24. sierpnia 1916 r. rozprawie orzekł:

WOJCIECH LIPIEC,

liczący lat 28, urodzony w Lipowcu i tamże przynależny, stanu wolnego, tkacz

Winien jest, że

1) w lutym 1915 r. w Płusach strzelił do Elisza Markowicza w celu zabicia go i obrabowania, skąd wyniknęła śmierć Markowicza,

2) w sierpniu 1914 r. w Lipowcu w towarzystwie innych sprawców:

a) napadł na Jana Gromadzkiego w tegoż mieszkaniu, spętał go i przywłaszczył sobie jego gotówkę 120 K. wynoszącą oraz przekaz na 300. K.

b) zagroził Pawłowi Szpunarowi rewolwerem i odebrał mu przemocą 300 K.,

3) na wiosnę 1914 r. ukradł Józefowi Tokarzowi w Aleksandrowie konia wartość 400 K., oraz w sierpniu 1914 r. w Lipowcu Janowi Kulasze cielę wartości 80 K.,

4) dnia 6. lipca 1916 r. w Brodziakach namawiał gajowego Michała Borowca do nieprawnego wystarania się o rewolwer.

Wojciech Lipiec został za to z powodu zbrodni rabunkowego morderstwa, rabunku, kradzieży oraz usiłowania namawiania do nieprawnego trzymania broni w myśl istniejących przepisów karnych zasądzony

NA KARĘ ŚMIERCI

i dnia 2. października b. r. w Biłgoraju rozstrzelany.

Biłgoraj, dnia 3. października 1916.

C. i k. kierownik Sądu:
Ganczarski
kapitan-auditor m. p.

C. i k, Komendant obwodu:
Roller
pułkownik m p.

Der k. u. k. Kreiskommandant:

Karl ROLLER *Oberst m. p.*